

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fil.
Fél évre	4 kor. — fil.
Negyed évre	2 kor. — fil.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily másbéli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendőek.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó

Podhradszky Emil.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlkozásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszöres hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1904. Január 17.

16. szám.

Tisztelt olvasóinkhoz!

Eltelt immár az év első hónapjának fele s lapunk tisztelt olvasói közül még mindig mintegy ötszázan nem gondoltak az előfizetési díj beküldésére és esetleges hátralékaik kiegyenlítésére. A mi vállalatunk senki másától uem nyer támogatást, hanem egyedül olvasóinak jóindulatára van utalva, felkérjük tehát ezeket, hogy előfizetési díjaik pontos beküldésével tőlük telhetőleg támogatni sziveskedjenek, mert csak akkor tehetünk mi is pontosan eleget kötelességünknek.

Hasznos mulatozás.

Itt a farsang s vele együtt megérkezett a vig mulatozás ideje. Ifjak és vének szívesen üd vözik a farsangi multságokat, hogy az ádvent komoly napjai után a szórakozásból is kivegyék részüket. Megkezdődött a dinomdánom hegyen s völgyön s mulat kiki az ő hajlamai, az ő természete szerint. És szükséges is egy kevés szórakozással felpozsdítani a folytonos munkálkodásban elernyedtt vért, felvidítani az élet mindennapi gondjainak taglalásában kimerült agyat; megkivánja ezt az ember természete s gondokkal teljes életünkben egy-egy parázs multság olyan, mint az ételben a só és fűszer. Természetes azonban az is, hogy valamint az ételt tönkretesz a túl sok só és fűszer, azonképen a multság is többet ront, mintsem javít, ha tobzódásba, kicsapongásba megy át s

ezért a komolyan gondolkozó ember itt is megtartja a kellő mértéket s határt tud szabni vágyainak és indulatainak.

Egy farsangi multság meghívója örvendeztetett meg a legközelebbi napokban, a melyet késő érkezése miatt már nem közölhattuk lapunkban idejekorán, mert mire ezek a sorok tisztelt olvasóink kezeihez jutnak, akkor már a mulatságon résztvettek ki is pihenték annak izgalmaival és fáradozásaival, de azért mint olyat, mely bele-vág az erdészeti altiszti személyzet életébe, még elkésetten is közöljük s lesz is hozzá néhány szavunk.

A meghívó szövege a következő:

»Meghívó. A hosszufalusi m. kir. járási erdőgondnokság területéhez tartozó erdőaltisztek a Brassó vármegyében létesítendő nyugdíjalapjuk javára 1904. január hó 16-án Csernátfaluban a községi vendéglő nagytermében zártkörű táncestélyt rendeznek, melyre Cimedet és becses családját tisztelettel meghívja a rendezőség. Kezdeté este 7 órakor. Belépti díj személyenként 1 K., családjegy 3 személyre 2 K. Jegyek válthatók este a pénztárnál«.

A hosszufalusi tisztelt kartársaink tehát mulattak, de nem csak közönséges mulatozási vágyból vagy léhaságból, hanem multságukba beleillesztették egy szép és nemes cél szolgálatát s jövedelmével gyarapítani óhajtják a részükre Brassó vármegye által létesítendő nyugdíjalapot. És ez így jól van; az ember igyekezzék mindig összekötni multságát a széppel

és hasznossal, mert csak ilyen módon marad meg a mulatsága azon a fokon, melyet az emberi méltóság megkíván, míg ha abban csak érzéki vágyai vezérlik, az könnyen elposványosodik és közönséges tivornyává fajul.

Mindezeket pedig nem azért irtuk ide, hogy bárkinek a mulatságát irányítani és befolyásolni, vagy pedig erkölcsi tanokat hirdetni akarnánk, hanem tesszük ezt azért, hogy követendő példát mutassunk be a többi erdészeti és vadászati altiszteknek is.

Ismételten s hasábokon át tárgyaltuk már egy országos erdészeti és vadászati altishti nyugdíj és segélyegyesület megalakításának a kérdését s ennél mindig előtérbe lépett a szüksége egy bizonyos kezdő alap megteremtésének s módokat kerestünk annak a létesítésére.

A hosszufalusi tisztelt kartársak mulatságuk rendezésével megmutatták nekünk az irányt, a melyen haladva könnyű szerrel szép tőkét lehetne összehozni s megvetni vele alapját létesítendő egyesületünknek.

Az a sok ezer erdészeti és vadászati altiszt, kinek érdeke annyira megkívánja az egyesület megalakítását, szét van szórva széles e hazának minden vidékén s így alig akad valamire való város vagy falu, a melyben ilyen mulatságot egy kis igyekezettel és jóakarattal sikeresen rendezni ne lehetne. Elég annak a rendezéséhez 2—3 egymáshoz közel lakó erdészeti vagy vadászati altiszt s akad olyan, a ki a rendezésben segítsen, mulatni vágyó idegen fiatalember

is mindenütt. És nem kell az ilyen mulatságoknál sok cikornyával pazar fényt kifejteni; nem szükségesek ott a fényes tükrök, vakító csillárok, sokkal szebb diszül szolgál egy pár örökké zöldelő fenyőgaly izléssel elhelyezve. Mindent, a mi felesleges kiadást okoz, gondosan kerülni kell s megmaradni a szerény egyszerűség keretében, mert a jótékony célhoz csak az egyszerűség és komolyság illik.

Ilyen elvek szem előtt tartásával rendezett mulatságnál az anyagi siker elmaradhatlan s az azon résztvettek is mindig meglelégedéssel fognak rá visszaemlékezni s jótékonyan fog hatni rájuk a tudata annak, hogy mulattak is, meg egy szép és nemes ügynek is hasznos szolgálatot tettek s bármikor szívesen fogják látni a mulatság megismétlését.

Mint fentebb említettük, az erdészeti és vadászati altisztek szétszórtságánál fogva ilyen mulatságok az ország minden részében rendezhetők s ezek számát minden kétes kockázat nélkül bátran tehetnők legalább százra. Ha már most mellőzve a túl vérmes reményeket egy-egy ilyen mulatság tiszta jövedelme, mely az alakítandó országos erdészeti és vadászati altishti nyugdíj és segélyegyesület javára esnék, átlagban csak 50 koronát tenne ki, ez már egyszeri mulatságoknál kerek 5000 koronát s ha évenként két ilyen mulatság tartatnék, 10000 koronát jövedelmezhetne az egyesület alapja javára, tehát olyan összeget, mely egybevetve a majdan befolyandó tagsági díjakkal nem csak teljes bizto-

Bölényvadászat Indiában.

(A »Jagd Zeitung« után). (Folytatás és vége).

Junius 24 és 25 napjain körülbelül 30 kilométernyire haladtam előre s végül egy kis folyó partjára értem. Ezeken a napokon nagy esőzés volt s én öt napon át maradtam egy erdőben, a melyben nyilvánvalóan sok bivalynak kellett lenni, de ekkor nyomozóim versengeni kezdtek egymás közt; ezek az emberek ugyanis nagyon irigykedők s szorosan ügyelnek arra, hogy az ő kerületükbe más bele ne avatkozzék s azt át ne lépje. Így azután nem maradt egyéb hátra, mint hogy más vadászterületet keressek s ezért még 15 kilométerrel tovább mentem.

Julius 2-án korán reggel kirándultam s már 16 óra táj egy nagy csorda nyomaira akadtunk, a melyek azonban csakhamar ketté váltak. Mi annak a rész-

nek a nyomain indultunk a melynek véleményünk szerint az erősebbik bika volt a vezére. Dél felé rá is akadtunk a bikára. a mely egymagában volt s nyilván a csordát tovább engedte menni, míg ő maga lepihent. Éppen akkor kelt fel, a mikor közelébe értünk s legelészni kezdett. A sűrűség meglehetősen áthatolhatlan volt s olyan sötétség volt benne, hogy az első pillanatban sem a fejét, sem a farkát nem tudtam megkülönböztetni, a nyomozók azonban szentül meg voltak győződve arról, hogy erős bikával van dolgunk s végül is rá hagytam magamat beszélni s lövésem jól talált, egyenest a lapockába, lehet, hogy kissé alant, a menekülő állatra tett második lövésemet azonban elhibáztam. Ez után hosszú hajsza következett. Délután 3 órakor közvetlen előttünk ugrott ki a bika s ekkor egy újabb lövést tettem rá, mely ismét nagy vérzést okozott, de úgy látszik, hogy ez a lövés sem volt jó, mert a hajszt tovább kellett folytatni. 4 órakor, a midőn a nyomokat még mindig sűrű gazosban követtük, egyszerre csak egy másik hatalmas bikát

sitékot nyújtana arra, hogy az egyesület a tagjaival szemben kötelezettségeinek eleget fog tehetni, hanem még évről-évre tekintélyes pénztári fölösleg is elérhető lenne, mely megfelelő gyümölcsöztetés és gondos kezelés mellett iskoláztatási alapítványok s esetleg árvaház létesítését is lehetővé tenné.

A nehézségektől nem szabad visszariadni s nem kell attól félni, hogy a multság nem fog sikerülni vagy kárral fog járni. Mulatani vágyó ember mindig akad elég és a szivekből nem halt még ki a jótékonyság érzete; vannak nemesen érző emberbarátok, kik szívesen nyitják meg tárcájukat ott, hol látják, hogy a segélyre szorultak arra méltók. Alig akad olyan erdészeti altiszt, kinek ismeretsége körébe ne tartoznék valamely fakeskedő vagy másféle vállalkozó, ki vagyonos ember létére bizonyosan szívesen hozzájárul egy olyan egyesület létesítéséhez, mely annak javát van hivatva előmozdítani, ki annyit fáradozik és munkálkodik az ő érdekében.

Vegyük jól fontolóra mindezt az erdészeti és vadászati altisztek s igyekezzenek minél előbb megtestesíteni ezt az eszmét, hogy már a legközelebbi időben, midőn újból kopogtatni fogunk alapszabályainkkal a magas kormány ajtaján, ezzel a bevétellel is mint nem megvetendő tényezővel állhassunk elő.

A farsangnak még csak a küszöbén vagyunk s így elég idő van hátra az eszme megtestesítésére, egyszer egy évben pedig az erdészeti

és vadászati altisztnak is lehet szépen és nemesen mulatni, tegye tehát azt mindenki a mi szent célunk érdekében.

Mulassunk az alakítandó egyesületünk javára!

Havi mozzanatok és teendők.

Irta: Vihar Győző. (Folytatás).

Novemberben.

A szarvas föl hagy már a kóbor étellel
És a nyugodalmas pagonyt foglalja el;
Igyekszik a dám s őz vad is a sűrűbe:
Ily helyekre üzi szerelmi ősztöne;
A sertés az erdőn posványokon van s ott
Rühetni rendszerint ily helyeken szokott.
A borz szokás szerint a katlanában van
S ki-kijár éjente bakzás végett onnan.
A róka keresi a sűrűségeket
De néha szántásban is találni lehet.
Valógatósak a nyulak a helyekben:
Szőlőkben, sűrűkben hevernek legtöbben,
De már az erdőbe is gyakran bevonul
Sőt eső után a sikon is akad nyúl.
Széllel a mezőkön és mélyebb gödrökben,
Hantos szántásokban van legszívesebben:
Zimankós időben védett helyet keres
És abban lapul meg a kis tapsifüles:
Hóval, nagy hideggel az erdőben lapul,
De kertekben s házak körül is akad nyúl.
A tűzok a repcevetést látogatja,
A fácán meg már rég' a pagonyok vadja.
A fogoly is csak a sűrűben van otthon,
De a gázos tarlón is felrebben olykor.

pillantottunk meg, a mely egészen közönyösen ott ténfergett előttünk s időközönként legelt. A mint körülbelül 100 lépésnyire megközelítettem; rápuskáztam s a golyó — a mint az később kiderült — a szívért járta. át. A lövés után rögtön egy óriási ugrást tett, hanyat vágódott s többé meg sem moccan.

Ennek a bikának gyönyörű szarvai voltak s már nyilván más vadászok is puskáztak rá, mert a bőrén még két iövés nyomát találtuk s a harmadik golyó az egyik szarvát hörzsolta. Az egyik nagy kaliberű golyót ott találtuk közvetlenül a lapockán a bőr alá furódva, Ha másnapra nem lett volna annyi tennivalónk, közelebbről is szívesen megvizsgáltam volna, hogy milyen utakat tettek meg a golyók ebben a hatalmas állatban, hogy még sem ártottak neki, annyi azonban bizonyos, hogy az egyik golyó szinte az egész testet átjárta. A bika egészen jó husban volt, ha nem is olyanban, mint némely más indiai bölény. Az az indiai ember, a ki kísérem volt és bizonyosan jól értette magát a dologban, azt állította, hogy ez a bika azt a golyót

már legalább öt év óta hordta a testében, mert ennyi idő óta nem fordult meg olyan vadászember ezen a vidéken, a kinek ilyen nagy kaliberű puskája lett volna.

Ezután újból visszatértünk az előbb követett nyomra s csakhamar tapasztaltuk, hogy az üldözött bika közvetlen közelünkben le volt heveredve s csak az előbb tett lövésem által lett fektéből ismét felriasztva. Egy ideig még követtük a nyomot, de azután fel kellett hagynunk a további kereséssel s elhatároztuk, hogy azt másnap fogjuk folytatni, ha közben nem lesz eső s a 13 órás hajsza után, mely ugyan fáradtságos, de azért szép is volt, visszatértünk tanyánkra.

Julius 7-én 8 kilométerrel előbbre tettük át tanyánkat egy erdei kunyhóba. Ezen a napon nem akartam soká kimaradni s ezért csak közvetlen közelben kerülgettük a sűrűséget, abban a reményben, hogy valamely nyomra akadunk, olyat azonban, a melyet érdemes lett volna követni, nem találtunk. A mint így kószáltunk, egyszerre csak az egyik fegyverhordozóm egy »Samt ur« (Cervus Aristotelis) nevű

A dámbika — ámbár mostan üzekedik —
 Mégis lehető még e hó közepéig.
 Vén szarvast, dám sutát és az őzbakokat
 Cserkészve vagy hajtva lőni szinte szabad,
 Nincs tilalom alatt az őz suta sem még,
 De kiméletes lelövése fő kellék:
 Szorítkozni kell a fölös egyedekre
 S nem annyira hajtva, mint inkább cserkészve.
 A sertés az erdő gyümölcsén felhizván,
 Kövérsége miatt most kitűnő zsákmány.
 Hajkurászása a nyúlnak még mindig tart,
 Fácánra pedig csak most nyílik az évad
 És fogoly ha puska végére akadhat,
 Pecsényének éppen most a legjobb falat.
 Szalonka is itt-ott most még mindig akad,
 De ez bizony már nem igen keresett vad;
 Császárfajdra lőni meg már csak úgy szabad,
 Ha más vad nincs s élénk véletlenül akad.
 Vizi vadászatok még most érdekesekek,
 Oly helyen, a hol nem fagytak be a vizek,
 De csak a hajnali és esti lesállítás
 Alkalmatos erre és egyéb semmi más.
 Nem távoztak még most a gojzerek sem el
 S lehet rájuk lesni néha eredménnyel,
 A mig csak a kemény fagyok be nem állnak,
 Mert ekkor már búcsút intnek a határnak
 A vadlúd fajta is hűz reggel és este:
 Kifizeti magát ülni rájuk lesbe.
 A túzok is bolyong falkába verődve
 Egy repcevetésről más repcevetésre,
 Megválasztva rendes huzási vonalat,
 Hol célba vehető jó fedezet alatt.
 A hizott borz immár légyottokra jár el,
 Ilyenkor lesésre jó a magas leshely,
 Ezek szerint tehát szabadon áll minden:
 Tilalom sem mezőn, sem az erdőn nincsen,
 De tennivaló is van egész légió:

A takarmánykészlet jól megforgatandó,
 Keresendők az elhullott őzagancsok,
 Képezvén ugyanis szép értéket azok
 És feltalálásuk hólehullás után
 A véletlenségnek köszönhető csupán,
 Továbbá hol vágva fás nem lett télire,
 Ott szélitibe gyöngyös törzsek döntendők le,
 Még pedig lehető legelőnyösebben:
 A szokott etető helyek közelében.
 Ezen kívül pedig még rendbe hozandók
 Az etetők és az erdei nyalatók,
 Hogy a mint beállnak majd a kemény fagyok
 S a szironyos hó a talajon felragyog,
 Élelemmel mind elláthatók legyenek,
 Szükséget a vadak hogy ne szenvedjenek.
 S mivel ez időtájt mint igazi átok
 Ülnek a határon a tollas zsványok:
 Velük szemben minden irtó eszköz és mód
 Foglalkoztatja a hivatott vadóvót.
 Sőt hogy ha a szükség magával úgy hozza,
 Ezek közé még a mérget is sorozza.

Decemberben.

A hideg és a széljárta napok alatt
 Csak védett helyeken tartózkodik a vad;
 Sűrűséget keres csülkös és agancsos
 S erre már a »nyuszi« is eléggé okos;
 A fogoly csapat is ily helyekre vonul
 És naphosszant gubbaszt ott mozdulatlanul,
 De erős hideggel és hóval táp végett
 Járt helyen is időz és források mellett.
 A fővad is helyén csapatban áll és jár,
 Szint' úgy az őz suta; ez gidájával már
 Leszámolt és most már a bakkal együtt van
 S vele jár — kél, kószál a sűrű gazonban.
 A sertés is kisebb-nagyobb kondákban van,
 Azonban kivételt képez az erős kan,
 Mely mohhal s levéllel bőven kipáruázott

szarvasra tett figyelmessé, mely tőlünk alig 70 lépésnyire egész nyugodtan legelt. Lebujtunk s embereim erősen biztattak, hogy lőjlek, erre azonban nem tudtam magamat elhatározni, mert bár a szarvas agancsai már két lábnyinál is hosszabbak, de ez időtájt még bizonyára egészen lágyak voltak. Csendesesen közeledtem a szarvashoz s ez mintha tudta volna, hogy előttem biztonságban van, egészen 20 lépésnyire magához engedett. Héj, ha az embernek a hüvösebb hónapokban lenne ilyen szerencséje! Kisérőim nem voltak elragadtatva kiméletességemtől, mert úgy vélték, hogy legalább a bőrt lehetett volna használni, de igazat szólva inkább a pecsenyét sajnálták.

Vadászias eljárásom azonban nem maradt jutalom nélkül, mert alig pár percre ezután egy magánosan legelésző bölényre akadtunk, a mely nyilván megugrott volna, ha a szarvasra lővök. Elég sebesen haladt előttünk s a fák között nem birtam jól kivenni, végre azonban kedvező állást foglalt s beröpíthettem golyómat a lapockájába. A lövés után eliramodott

vagy 100 lépésnyire s itt megállva, felénk fordult; ekkor a mellébe kapott egy golyót, mire térdre bukott s a harmadik lövés azután végkép leterítette. Ez is hatalmas bika volt, nagyon szép fejvel és szarvakkal s igen jó husban.

Julius 9-én két nyomra akadtunk, melyek egyike erős bikára vallott. A két nyom nem sokára össze vegyült egy kisebb csorda nyomaival s rövid nyomozás után meg is találtuk az egész társaságot heverészve, de közeledtünkre hirtelen felkerekedett s oly gyorsan tűnt el, hogy nem voltunk képesek közte a bikát felismerni. Én már fel is akartam hagyni üldözésükkel, mert meg voltam győződve, hogy megrimatoltak minket s nem egyhamar fognak megállni, vezetőm azonban erről mit sem akart tudni, hanem úgy vélte, hogy a csorda semmiesetre sem kaphatott szimatot s végre is engednem kellett. Követtük tehát a nyomokat több mint egy óráig s ekkor ismét azt tapasztaltuk, hogy a bika kivált a csordából s később meg is találtuk magánosan. Miután megkapta az első

Meleg vackán pihen, addig míg a »légyott«
 Hatalmas szózata onnan kiszólitja
 S léssen a szerelem mámorának rabja.
 A medve gaurjában csendes szundikál,
 Nem törődve azzal: kint az idő mint áll;
 Éppen így cselekszik a borz is: miatta
 A telet, a szelet bárki is szidhatja,
 Könnyen dudál ő bent a mély barlangjában
 S nem is buvik elő onnan hamarjában.
 A róka és macska is érzi a telet,
 Örömet időznek a barlangjuk mellett.
 A menyétfélék, az evetke s a többi
 Ezekhez hasonló ragadozó »földi«
 Mind a már jól ismert sáncái közt tanyáz,
 A mikor az időjárás olyan ádáz,
 De ha győtri őket kinzó éhség éppen,
 Előbujnak csendes, melegebb időben.
 Lőhető a fő, — dám és őz suta móddal,
 Ott, hol az állomány ezzel nagy kárt nem vall.
 Lőhető az őzbak is, de mivel ez már
 Agancsai nélkül, csak csúszas fejjel jár:
 Érdekességét elvesztette egészen
 S az igaz sport — vadász futni hagyja szépen.
 Továbbá jó soron van még a sörtevad,
 De mivel ezek közt már bugó sok akad,
 Ott, hol az állomány szaporítása cél,
 E jogával a jó vadász nem igen él.
 A zergére szinte szabad a vadászat,
 Tizenötig, azután van tilalom alatt.
 A nyúl vadászatnak valódi hava ez,
 Melyet aztán sok vadász be is fejez.
 A fácánt e hóban még kimélni nem kell,
 Kivált azt, a mely a határszéleken kel,
 A fogoly már eddig annyira győtrött lett,
 Hogy annak lövése nem szerez örömet,
 A császármadár meg már az egész hóban,
 Elsejétől kezdve tilalom alatt van.

A vizivad a nagy nyílt vizeken tanyáz,
 Hol nem közelíti be könnyen a vadász,
 De az ugynevezett »heves vizek« körül
 Az ügyes vadásznak még mindig sok »föl ül«.
 Hó nélküli s enyhe idővel a ludak
 Szépen húznak s nem egy jó órát okoznak.
 Egyebekben pedig a vadóvásnak van
 Fontos szerepköre ebben a hónapban.
 Egymagában véve ugyan a nagyobb hó
 A hasznos vadra nem valami vészthozó,
 Legföllebb csak némely magasabb hegységben
 S hozzá nem férhető elhagyott helyeken,
 De ha olvad a hó, azután meg megfagy,
 Ez azután már baj, még pedig elég nagy,
 Mert kéreg képződik a hó felületén
 S ekkor a magára hagyott vad, a szegény
 Jární és élelmét keresni nem képes,
 Az ily időjárás szörnyű mód veszélyes,
 Különösen bajban van ott a csülkös vad,
 Mely az ilyen havon hasig is leszakad.
 Ilyenkor szorgosan etetendő a vad
 S buzgón tisztogasd az általa járt utat,
 A mely vezet arra, hol van szózó, jászol,
 Így érezheti csak magát a vadad jól:
 Táplálékhoz jutván jó erőben marad
 S fáidat sem hántja le annnyira a vad.
 A porhó magában jóformán soh' sem árt
 S nem is szokott tenni a vadban semmi kárt,
 Sőt ellenkezőleg árulója annak:
 Hogy hányan, hány fajban s mily ivarban vannak,
 Meg mutatja annak váltóit, forgóit,
 A merre ki-kivált, hol amott, hol meg itt;
 Megtudod ebből a tarózkodó helyet
 Hol azután sorsa annak a kimélet,
 És még egy teendő van, a mely reád vár:
 Kikutatni, hogy a kártékony merre jár,
 Ebben az időben a csali uhu már

golyót, hirtelen megfordult, dühösen csapkodva farkával és kapálva a földet lábaival. Már éppen rá akartam tüzelni, midőn lehorgasztott fejjel s magasra emelt farkkal egyenest felénk rohant, közel hozzánk azonban már nem férközhett, mert két golyómtól találva 6 lépésnyire attól a két fától, mely mögött én meg vezetőm meghuzódtunk, összerogyott. Bizonyára harcias egy bika volt, a mellyel nem lett volna jó közelebbi érintkezésbe lépni. Nagyon szép szarvai voltak s jó húsban is volt, de már nyilván nagyon öreg.

Julius 11-én ismét korán reggel indultam el s azonnal ráakadtunk egy magános bika nyomaira, de bár ezeket három és fél órán át a lehető leggyorsabban követtük, úgy látszott, hogy semmivel sem közelítettük meg a hikát. A mint egy sűrű bambusznádat kerülgettünk, egyszerre csak vezetőm — mintha csak golyó érte volna — hasra vetette magát s én a nélkül, hogy ennek okát tudtam volna, ugyanígy tettem. Vezetőm ekkor figyelmeztetett, hogy óvatosan csusszam előre, a mit meg is tettem s alig haladtam két méter-

nyit, megpillantottam egy heverő bikát mintegy 25 lépésre előttem. Háttal volt felém s így pár lépésnyit oldalt kellett csusznom, hogy jó lövést tessek rá s végül sikerült is oda lőnöm a lapockájára, mire felugrott és menekülni akart, de nagyon jól lévén találva, újra összeesett, mégis még két lövést kellett tennem, míg teljesen kimult. Ez is hatalmas bika volt, gyönyörűen gyűrűzött szarvakkal s nagyon jó húsban.

Ez volt egyuttal vadász kirándulásomnak utolsó napja s miután 24 órai pihenőt tartottam megkezdtem az utat visszafelé, a mely szinte nem telt el minden esemény nélkül. Alig 10 kilométernyi utunk, melyet zuhogó esőben tettünk meg, kilenc órát vett igénybe. Az ut két helyen is annyira el volt árasztva, hogy nagy kerülőket kellett tennünk a sűrűségekben át s kíséremnek ösvényeket kellett vágni. Később egy folyóhoz értünk, mely annyira ki volt áradva, hogy nem mehettünk át rajta; szerencsénkre az eső délutánra elállt, mégis két napot kellett a lehető legroszszab tanyán töltenünk, míg a víz annyira lepadt, hogy

Kevesebb értékű, mint a héja-kosár,
A karócsapda és egyéb más eféle
Eszköz s mód, emberi ész mit kieszele.
Lelkiismeretes vadász legfőbb gondja,
Hogy jövő időkre vadját biztosítja.
Vad védelem s óvás a legfőbb teendő
Akkor, midőn búcsút int az ő esztendő!

Hasznos tudnivalók.

A taraczk irtása. A taraczk egyike a legkárosabb 'gyomoknak, s kiirtása sok munkát ad. Biztos sikerre vezető, s már több helyütt bevált irtási módja az, a mikor a taraczkot a talajba fojtjuk. A magyaróvári gazdasági akadémia gazdaságában egy időben igen elszaporodott a taraczk, úgy, hogy annak irtása, talajba fojtása vált szükségessé s mondhatom, az eredmény bámulatos volt. Azóta a taracznak mintha nyoma veszett volna, csak nagy ritkán lehet taraczkra találni. Ezen irtási munka olyképen végeztessék, hogy első sorban is a taraczkos terület tarlója oly sekélyen szántassék fel, a mennyire az egyáltalában csak lehetséges, ezáltal a taraczk földfölötti részeit elválasztjuk a földalattitól, s a felszínre kerülő taraczk részeket az elszáradásnak tesszük ki. A sekély szántásnak az a célja, hogy az elválasztott taraczk rész csak kevés földdel boríttassék be, mert különben a bütykök újból kihajtanának. Megjegyzem, hogy a siker minél biztosabb legyen, tanácsos, hogy ezen irtási munka mindig száraz, meleg időben végeztessék. A talajban benmaradó szár-rész idővel tönkremegy, egyrésze azonban kihajt. Már most — és ezt különösen figyelmébe ajánlom, — a mint a taraczk levele mutatkozik, azonnal hozzá kell látni az új hajtások elpusztításához. Ha juhokkal rendelkezik a kérdésttevő, akkor ezekkel legelteti a hajtásokat, ha azonban juhok nem állnának rendelkezésére, akkor a szerint, a mint a hajtások

tovább vonulhattunk. Vezetőm azzal vigasztalt, hogy egy vadásznak ugyanazon a helyen teljes 13 napon át kellett vesztélgelnie s ez némileg kibékített sorsommal, bár élelmi szereink már nagyon fogytán voltak, míg a tulsó parton egy kunyhóban bőségben voltak elhelyezve.

Ebben a leírásomban csak azokat a napokat említettem, a melyeken erős bikákra akadtam s néha napok teltek el, a melyeken semmi nyomra nem akadtunk, vagy pedig találtunk egyes csordákat, melyeknél a bika, mely egyébként vezér szokott lenni, hiányzott. A bölénybikák ugyanis szeretnek a csordától félrevonulni és mágánosan legelészni, vagy heverészni. Az eredménnyel azonban mégis teljesen meg voltam elégedve.

asűrűben vagy ritkábban mutatkoznak, kell a területet megboronálni vagy meghántani. Ezen munka addig ismétlendő, a míg csak taraczk mutatkozik. A földolog az hogy a mint a tábla zöldülni kezd, a szántás, boronálás vagy legeltetés azonnal foganatosíttassék.

A tyukok kotlásának megakadályozása.

Hogy a kotlás a vedlést hátráltatja s hogy a tojáslerakást is visszaveti, az kétségtelen s így a kotlást megakadályozni kell. Erre van is mód és pedig nem is olyan nehéz. Egy kis élettani ösmeret kell az egészhez s azután az ember könnyen eltalálja a módját, melyet megérteni sem nehéz. A dolog úgy áll, hogy a kotló tyuk a fölvetett táplálékot a kotlás idején nem a tojástermelésre vagy a hus növelésére fordítja, hanem fokozza vele a teste hőfokát, a mely a tojás kikeltéséhez szükséges. Ebben kell tehát megakadályozni. És erre legegyszerűbb mód az, ha az ilyen tyukot 2—3 napra egy sötétes hűvös helyiségbe tesszük, ott valami kemény deszkaládikába ültetjük és elvonjuk tőle a táplálékot. Koplaltassuk csak 24—48 óráig az ily tyukot, észrevehetjük, hogy a test hőmérséke egyre gyengül. És a hőmérsék csökkenésével a kotlást is abbahagyja. Ez tény. Én ily esetben úgy járok el, hogy a kotlásnak esett tyukot befogom, üres kosárba vagy ládikóba ültetem s aztán elteszem egy besötétített hűvös és csendes helyiségbe. 3 nap alatt alig adok néki enni, csak vizet teszek eléje. A negyedik nap a tyukot szabadon eresztém és soha ilyen tyuk többé nem ült vissza a fészekre. Lehet, hogy van oly megrögzött kotló, melynek a 3 nap nem elég; hát az ilyet koplaltatni kell 1—2 nappal tovább. Akkor aztán biztos az eredmény. Tekintettel a vedlésre, az ilyen tyukokat aztán annál jobban kell táplálni. Ha tehát abba hagyták az ülést, adjunk nekik zsirban dus takarmányokat, tengerit, kender- vagy napraforgómagot, hushulladékot, tejes darát főtt burgonyával összekeverve, így azután csakhamar tulesnek a vedlésen s 2—3 hét multával újra megkezdik a tojástart.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az afgánok fegyvertánca. Az afgán népnek már századok óta van egy különös szokása: a fegyvertánc. Háboruk után az afgánok győzedelmi lakomát szoktak ülni. A mulatozást a haremzön fölállított sátrakban ülik és abban az emir (az afgánok fejedelme) is részt vesz. A sátraktól mintegy kétszáz méter távolságban óriás máglyák vannak fölállítva, melyeket azonban csak akkor szoktak meggyújtani, mikor már az egész mulatozó-társaság elázott. A közvitéznek gyűrűalakban körülszárják a máglyákat, melyeknek teteje az ellenség elesettjeivel van tele rakva és mindannyian táncra kelnek. A táncoló harcosok kezükben fegyvereiket magasra emelve, azokkal különös figurákat csinálnak a levegőbe. A tánc addig tart, míg mind egyenkint ki nem dülnek a körből, mi nagyon hamar megszokott történni, mert mindannyian be vannak rugva. Annak a katonának, a ki a táncot legtovább járta, az emir érdemrendet tűz a mellére és tisztirangra emeli. Nagyon sokszor megtörtént azonban

már az is, hogy az emirt is a máglyára vetették, ha nem voltak vele megegyezve. Az afgánok nagyon szabadgondolkodású, függetlenséget szerető emberek, kik az emir szigorú rendeletével szemben fegyverrel is megvédik jogaikat. A mostani emir el akarta a fegyvertáncot törölni, de a nép semmiképp sem volt hajlandó régi hagyományos szokásáról lemondani.

A hatalmak — a tengeren. A messze-messze keleten ágyuval megrakott tüzokádó tengeri szörnyetgek farkasszemet néznek egymással. Ugy lehet, hamarosan eldördül az első lövés, véres lesz a tenger habja a japán párdúc meg az orosz medve egymásnak ront és olyan viaskodás támad, hogy megreszket belé a világ. Az első eset, hogy egy európai hatalom meg egy ázsiai hatalom egyforma fegyverrel törnek egymásra, egyik sem modernebb, egyik sem barbárabb a másikonál, ez minden esetre a modern kulturának óriási hódítását mutatja, ha mindjárt az öldöklő-készség mezején is. A háború első és alkalmasint döntő fele a tengeren fog lefolyni: ebből az alkalomból bizonyára érdekes lesz elolvasni néhány adatot a hatalmak tengeri erejéről. Ezek a számok a pár hónap előtti állapot képét mutatják, ezt sem úgy, hogy belőlük az erőviszonyokat teljesen meg lehetne határozni, mert csak a hajók mennyiségét adják, már pedig hajó meg hajó között sokszor — sok hajóra való különbség van. Egy hatalmas elsőosztályú csatahajó többet számít, mint egész raj apróbb vízi-verekező. A statisztika azonban így is érdekes. Az európai hatalmak tengeri erejéről szólva, éppen meg kell fordítanunk a sort, hogy — a mienk legyen legelül. Minden európai hatalom között nekünk van a legkevesebb hadihajónk: összesen száznegyvenhat darab, a legkisebbiket is bele-számítva. Igaz azonban, hogy a nagy hajóink többnyire újak, igen szépek, erősek, pompás felszerelésűek, minden tekintetben elsőrendűek. A hármasszövetség hatalmai között legtöbb hajója Olaszországnak van: háromszázhatvanegy, de minőség dolgában előtte áll a német, melynek nagy arányokban szaporodó szép flottája most kétszáznegyven hajóból áll. A kettősszövetség államainak flottája: Franciaországé négyszáz-tizenhat hadihajó, Oroszországé négyszázötvenhat hadihajó. A hármasszövetség hadihajóinak összes száma tehát hétszázötven, a kettősszövetségének nyolcszázhatvankettő. Akármelyiknél egymagának jelentékenyen több hadihajója van a tenger urának, a büszke Angliának: ezerkétszázharmincyole. Ekkora tengeri ereje még soha sem volt egyetlenegy birodalomnak sem a világon. Japán flottája ezelőtt két hónappal százhatvan-három hadihajóból állott; de csupa kitűnő, új hajó és az utóbbi hetekben Japán még egész csomó hadihajót vásárolt. Ha Japán és Anglia szövetségben jelenik meg a tengeren, szinte az egész világnak szövetkeznie kellene, hogy megfelelő erőt állítson velük szembe.

H I R E K.

Agyonszurt őrült. Hajdu-Szoboszlón Sándor Bálintné kórházi felügyelőnő konyhakéssel agyonszurta Menes Mihályné őrült asszonyt, Sándorné azt állítja, hogy az őrült asszony örvongése közben beleszaladt a késébe. Az ügyészség szigorú vizsgálatot indított.

Meggyilkolt pénzügyőr. A Pécs közelében levő Csente község mellett halva találták Hardi Nándor huszonkilenc éves pénzügyőrt. Hardi hivatalos küldetésben ment Csentére, a hol meggyilkolták és holttestét

a határban levő árokba dobták. A csendőrség keresi a gyilkosokat.

Metuzsálemi kor. A minap meghalt Akasztó községben Biber István földesgazda százhat esztendőskorában. 1797-ben született, tehát három századot ért meg. Hosszu élete folyása alatt Magyarországon három király uralkodott s a katolikus egyházat hét pápa kormányozta.

Biber István kilencvenkét évvel ezelőtt mint szegény árva gyermek beszegődött a kalocsai érseki uradalomba kanászbojtárnak s félszázadon keresztül megmaradt egy helyben. Azután Akasztóra származott vissza családotól, a hol kis földje megmunkálásából éldegélt. Egy-két évtized óta egyetlen fia tartotta el Biber apót, kinek csak a hallása romlott meg az utóbbi években, de szeme s még inkább lába bámulatosan ép maradt. Száz éves korában még nemcsak ünnepeken, de minden nap a templomban látták a kis termetű, eleven mozgású aggastyánt, a hová nem is típett. Hanem biztos, egyenesen lépéssel meut télen-nyáron. Vidám kedvű és friss emlékező tehetségű lévén szerettek szóba ereszkedni vele s ő a nélkül, hogy botra támaszkodott volna, a templom előtt, vagy az utcasarkokon félórát is elbeszélgetett sokbaju földijeivel, a kik felőle már-már azt hitték, hogy a halál valamilyen képpen itt felejtette. Pedig nem felejtette itt. Karácsony hetében eljött érte és Biber apót százhat éves korában kiszólitotta e világból. Végtisztességére a község apaja-nagyja megjelent.

Ritka madár. A bombycilla gurula, magyarul csonttollu madár fent lakik az északi sarkvidéken s csak akkor vetődik lejjebb, ha ott fönny már neki is túlságosan hideg az idő. Szigorú tél idején északi Magyarországon meg szokott jelenni, délibb vidékeken azonban nagyon ritka. Egy ilyen ritka madarat lőttek karácsony hetében Murasiklóson. Nagy hideg lehet a sarkkörök felé s valószínű, hogy az égi vándor azt jött jelenteni, hogy nálunk is beáll a szigorú tél.

Baleset a budakeszi erdőben. A budakeszi erdőben e hó 7-én hajtóvadászat volt, amely szerencsétlenül végződött. Egy véletlen lövés ugyanis súlyosan megsebesítette Szager Jakab és Sándor András hajtókat. Az utóbbinak az állapota életveszélyes.

Gyilkosság a vonaton. Párkány-Nánán a pozsonyi személyvonat egyik harmadik osztályú kocsi-jának félreeső helyén átvágott torokkal hatvan-hatvanöt éves embert találtak és beszállították az esztergomi kórházba. Tudósítónk azt jelenti, hogy másnap késő este magához tért a szerencsétlen ember és ekkor kísérletet tettek kihallgatására. Roppant nehezen és kinosan tudta magát megértetni, de mégis elmondta, hogy Paunz (vagy Pauz) János a neve, hatvanhárom éves, nő, gépész, rákospalotai lakos. Azt mondta, hogy előtte ismeretlen ember megtámadta és ötven korona pénzét elrabolta. Ez volt a vallomása, a miből kiderült, hogy a szerencsétlen ember, a ki később meghalt, rablógykosság áldozata. A sebesülte a kocsiban úgy akadtak rá, hogy meghallották a nyöszörgését. A gyilkos számszámnak sehol semmi nyoma sem volt. A rettenetes sebet kétségtelenül beretvéval ejtették.

Veszett macska Rátóton. Mult héten történt, hogy Kaki Istvánné rátóti lakos, midőn szobájába belépett, észrevette, hogy macskája szokatlanul dühös. Pirongatni kezdte, mire a macska neki ugrott és bal lábát megharapta. Az asszony erre ütlegetni kezdte a macskát. Az ütésektől megvadult állat most újra neki

ugrott és csak nagy nehezen tudta az ajtón kidobni. A macska a háztól megszökött és két nap múlva jött vissza. Ekkor Kakiné tizenkétéves fiát is megmarta. sőt a szomszédságban is megtette veszedelmes látogatását s egy nyolcz éves leánykát az arcán megharapott. A macskát erre üldözőbe vették, agyonütötték és elásták. Kakiné a fiával és a kis lánykával Veszprémbe ment s megvizsgáltatván a sebeket, a macska állapotát híven leírta az orvos előtt, a ki a vesztséget megállapította. A közigazgatási hatóság a macskát kiásatta és megvizsgáltatta s áldozatait a budapesti Pasteur-intézetbe szállította.

Új kőszéntelemek Erdélyben. Székelyudvarhely mellett Máréfalva székely kis falu határán. a hejjásfalva — székelyudvarhelyi vasut állomásától csekély 8 kilométernyi távolságban dús, gazdag kőszéntelegre bukkantak a székelyek, ezek az élelmes, szívós kitartású emberek. Szakértők bírálatára szerint — 47 körben a legjobb kőszénet fedezték föl, rendkívül bő csiga- és a legerősebb palarétegek között.

Meghalt a leánya után. Roóz István szerb-leméri postamesternek két éve meghalt ifju szép leánya. A leánya egyetlen gyermeke volt s halála annyira lesújtotta, hogy azóta buskomorságba esett s alig lehetett szavát hallani. A mi szabad ideje volt hivatalán kívül, a temetőben töltötte. A felesége aggodó figyelemmel kísérte s különösen a gyászos eset évforduló napján öröködött férjén, mert egy izben már meg akarta magát ölni. Tegnapelőtt ismét ez a szomorú nap virradt rájuk s Roózné ezuttal is őrzte férjét. Az nap el is mult baj nélkül. Másnap reggel rendes időben fölkelte az asszony, a házi dolgok után látott, míg férje fekvé maradt. Körülbelül egy óra múlva ismét visszament a hálószobába s a félhomályban látta, hogy a férje még mindig nyugodtan fekszik. A hivatalos idő közeledvén, férjéhez ment, hogy felkeltse. Alig ért azonban hozzá, riadtan lépett vissza. mert férje testét hidegnek érezte. Fölhajtotta róla a paplant s ekkor rémülten látta, hogy férje jobbában revolvert szorongat s az ágy tele van vérrel. Roózné sikoltva eszméletlenül rogyott az ágy mellé s a besiető háziak és szomszédok csak nagynehezen tudták életre hozni. Az öngyilkosság hírére a hatósági emberek is megjelentek, az orvos pedig konstataulta, hogy Roóz szíven lötte magát. A szegény asszony most súlyos beteg. A család iránt általános a részvét. Lipsz Illés, a nagybecskerekai postafőnök megvizsgálta a postahivatalt s mindent a legnagyobb rendben talált. A szerencsétlen ember levelet nem hagyott hátra, de tettének oka nyilvánvaló.

Északsarki vadászatok. Hogy mily gazdag a vadállomány ez időszakban az északsarki tartományokban, eléggé kitűnik abból a jelentésből, melyet a lefolyt nyáron két, főkére vadászó hajó személyzete elért. Ugyanis a hajók egyike Novaja-Zemlja mentén hajózázott végig s ott olyan tömérdek medvét láttak, hogy egy pár hét lefolyása alatt, csupán csak a legkényelmesebb alkalmakkor 34 drbot ejtettek el. A másik hajó a »Ferencz József« föld tájékaról visszajövet Grönland keleti részére ment s ott csupán csak 4 hétig vesztegelt. Ebben az aránylag rövid időben a hajó személyzete 26 pézsmaköröt, 4 rozmárt, 5 jegesmedvét és 13 fókát ejtett el. De ennél a terítéknél sokkal nagyobb értéket képviselt az a 6 drb. élő pézsmakör borju, melyeket a személyzet elevenen fogott be. A személyzet állítása szerint Kelet-Grönlandban annyi a vad, hogy arról fogalmat nem lehet

alkotni, s ha az idő csak részben kedvezett volna nekik, úgy a teríték ötször akkora is lehetett volna, minden nagyobb megerőltetés nélkül, mert a folytonos köd a vadászatot nagyon megnehezítette.

Sikeres lövést tett egy vadász a minap. Az erdőből haza jövet ugyanis, egy szántó barázdájában két görényt pillantott meg, melyek egymással veszekedtek. Gyorsan archoz kapta a fegyverét és oda gyujtott. A füst eloszlása után a lövés helyére sietett s már távolról észrevette, hogy egy görény utolsó erejét összeszedve, egy közeli odvas fába menekült. A vadász a helyszínén a barázdában három élettelen görényt talált s mellettük egy fogolykakas hulláját. Felkapva a zsákmányt, az odvas fához futott, a melynek belsejében megtalálta a negyedik görényt, mely éppen a halállal vívódott. Egy lövésre tehát négy görényt pusztított el, a mi nem minden nap esik meg. (V. L.)

Szerkesztői üzenetek.

Zsurka Karácsony urnak, Nagy-Várad. **Kapinya Antal** tisztelt kartársunk lakása B. Berinke, u. p. Nagy-Oroszi, Nógrád megye. **Finta Lajos** urnak, Mohácsi sziget. A lap beszüntetéséről szó sem volt és azt úgy küldtük, mint azelőtt s ha az utóbbi példányokat nem kapta meg, azok csak az ottani postán kallódhattak el. Most a 3 előző számot újból megküldtük. **Kovács József** urnak, Nagy-Kapornak. **Vihar Győző** ur bizony megérdemli az erdészeti és vadászat altisztí személyzet szeretetét és háláját, a melynek Ön szíves volt kifejezést adni, mert valóban önzetlen és igaz barátja annak s lelkes híve annak az eszmének, a melynek megvalósításán fáradozunk egyébként már legközelebb módjában lesz az erdészeti és vadászati altisztí személyzetnek iránta érzett háláját tetleg is bebizonyítani, hogy mikép, azt majd lapunkból megtudhatja. A kartársai nevében is nyilvánított jó kívánságot hasonlóval viszonzozzuk. Vajjon nem lehetne ezeket is a lap járátására megnyerni? **Megyesi Ferencz** urnak. Az egyesület ügyeivel legközelebb bővebben fogunk foglalkozni s akkor sorát ejtjük az Ön közleményének is. **Vancsura Antal** urnak, Kül-Doromlás. Levelező lapjából csak éppen azt felejtette ki, hogy melyik a hiányzó szám s így míg ezt nem tudjuk, nem is küldhetjük meg. **Breczko József** urnak. Köröcsönye. **Zárva Mihály** kartárs lakása a mult évben, mikor még előfizetőnk volt, Szvinicza volt, Krassó-Szörény megyében. **Gáspár József** urnak. Ágya. Csukás István kartársunk címe: Örsdomb, u. p. Vámosfalva, Nógrád megye. Zsebnaptár ment. **Győry Miklós** urnak, Perjámos. A kitömött uhut eddig már bizonyosan megkapta. **Kozma Lázár** urnak, Kishavas. Oldalfegyvert minden felesketett erdőőr szabadon viselheti, sőt szolgálata közben kötelessége azt viselni.

A kiadóhivatal postája.

Winkler testvérek. Facset. Ez év szeptember végeig van előfizetve. **Kanka Tivadar** urnak, Bács. A címet helyesbítettük. **Tegdes József** urnak, Betlér **Kacsó Sándor** urnak, Samagyom. **Ács Géza** urnak. Semse. 4. 4. illetve 8 korona előfizetés beérkezését köszönettel elismerjük. **Iván Pál** urnak, Ságovina. Előfizetése a folyó hó végén fog lejárni **Szuszla Péter** urnak, Csornoholova. A mult év első felére állítólag beküldött előfizetést nem találjuk nyilvántartásunkban. Sziveskedjék megírni, hogy körülbelül mikor adta fel, hogy az itteni postán tudakozódhassunk.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

TARTALOM:

1. Tisztelt olvasóinkhoz! 2. Vezércikk: Hasznos mulatozás. 3. Havi mozzanatok és teendők. 4. Tárca: Bölényvadászat indiában. 5. Hasznos tudnivalók. 6. Különlélék. 7. Hírek. 8. Szerkesztői üzenetek. 9. A kiadóhivatal postája. 10. A borítékon: Hirdetések és pályázatok.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fil.
Fél évre	4 kor. — fil.
Negyed évre	2 kor. — fil.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily másbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendő.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó
Podhradszky Emil.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlközásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszöres hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1904. Január 17.

16. szám.

Első rangu egyenruházati intézet

Blum és Társa

Szerb kir. udv. szállítók. Ő es. és kir. Fensége József Főherczeg udv. szállító
A nagyméltóságú Földmívelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállító.
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPEST IV. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

III. A XVszámu, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közreboicsajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu

ERDÉSZETI és ERDŐ ALTISZTI EGYENRUHÁK

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

s eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekintheő számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legujabb franczia es angol divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készsèggel beszerezünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket megteveszteni óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyujthatnának.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel

BLUM és TARSA

Szerb királyi udvari szállítók.

Ő esászári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállító. A nagyméltóságú Földmívelésügyi Ministerium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállító. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Jutányos árak.

Figyelmes és pontos kiszolgálás.

Legelőnyösebb beszerzési-forrás.

Allást keres

25 éves nőtlen erdőőr, ki az erdőőri szakvizsgát a múlt 1903 év őszén tette le. Címe megtudható lapunk szerkesztőségénél.

1-10

Élő suholyt (uhu)

keresek megvételre. Ajánlatok küldendő: **Keresztes** fővadász. **Türje**. Zala megye.

Erdőőri szakiskolába készülő

fiu, ki a magyar és német nyelvet beszéli, teljes el-
látás élvezetével azonnal felvétetik pestvidéki erdészet-
hez. Szerény, munkás fiu küldje ajánlatát »Gyakorlat«
címen e lap kiadóhivatalába.

ÉLŐ VAD!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengeri nyula-
kat, baglyokat és minden más állatot magas áron vásárol az »Élőállat-ki-
viteli vállalat és állat nagykereskedő«: **O. Frank, Wien V., Zentagasse**
48 sz. Továbbá szállítok mindennemű élő vadat és más első minőségű állatot.
Minden vadásznak és vadászat kedvelőnek nélkülözhetlen tanácsadóval ellátott
képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldök. Csoportos nyulfogáshoz saját
hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet
bérmentve küldöm meg.

MAGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
CS. ÉS KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB.
KRONOMETER- és MŰ-ÓRÁS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR
INGAÓRÁKNAK STB. STB.

ÓRÁK, ÉKSZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL
KESZPENZERT, VALAMINT
RÉSZLETFIZETÉSRE
JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEGYZÉK 2000 ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN ÉS BÉRMENTVE

Magyar magpergető gyár

FARAGÓ BÉLA

csász. és kir. udvari szállító

ZALA-EGERSZEGEN

Megvételre keres

Akác magot

Gledicsia magot

Korai juhar magot

Kocsányos

tölgymakkot

és mintával ellátott mielőbbi szives értesítéseket kér.

Eladásra a következő csemetéket ajánlja

300 ezer drb.	Akácfa 1 éves (erőteljes) ára	1000 darabonként	8 korona
100 » »	Gledicsia 1 éves ára	» »	10 »
50 » »	Gledicsia 2 éves ára	» »	16 »
100 » »	Kocsányos tölgy	» »	8 »
100 » »	Kocsánytalan tölgy	» »	8 »
20 » »	Amerikai vöröstölgy (Quercus rubra)	» »	14 »
1 » »	Bibor tölgy (Quercus coccinea) nagy szép piros levelekkel 100 drb.	» »	5 »
10 » »	Amerikai fehér köris (Fraxinus ameri- cana alba)	» »	16 »

csomagolás önköltségi áron

A kontinens régi jó hírnevű vállalata.

Hazai ipar és termelés!

Mindennemű bel- és külföldi

ERDEI VETŐ MAGOT,
gyümölcs és lombfa magvakat

szállít

elismert kitűnő minőségben,
a lehető legolcsóbb napi árak mellett

Stainer Gyula

csász. és kir. udvari szállító
első körmendi

magyar magpergető gyára
Körmenden
vas megye

és kéri a tisztelt erdészközönséget úgy a magvak jóssága, valamint a kiszolgálás pontossága felől magának próbarendelés útján meggyőződést szerezni.

Hogy a tisztelt erdészközönség támogatásáért érzett hálámat lerőjjam, évente az Országos Erdészeti Egyesület pénztárába 1000 koronát fizetek, mely összeget fenti egyesület bármely jótékony célra fordíthat. Ez által a tisztelt erdészközönség a 2% levonása alól fel van mentve.

Veszek mindenféle lombfa, magvakat és fenyőtobozokat a rendes napi áron és kérek b. árajálatokat.

Pártoljuk a hazai ipart és termelést!

Több ezer elismerő nyilatkozat. Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.

Párisi világkiállítás 1900. Grand Prix. — Számos diszoklevél, állami és egyesületi érem.

Pozsony 1902. arany érem. — Lemberg 1894. nagy arany érem.